

B. MEINWERCI. 227

sa solitum esitare simillam dixerim; nec hujus tamen
beneficio, ut S. Godehardus more suo jocabatur, eva-
sisse conditionem mortalium. At S. Godehardum absti-
nuisse, cum uti soleret, ut illud breve reliquum vita
durius exigeret, aut pane secundario se magis roboraret.
Sed res in conjectura est.

ELOGIUM

ex per vetusto poemate, quod de

B. MEINWERCO

fundatore suo, Paderbornæ asservat Ab-
dinghoffensis Abbatia.

Hæc de Meinwerco narret breviter modo sermo,
Cujus extiterit, Domino placuit ve, quidegit,
Ut celerens vitâ veniam mereretur in istâ s
Saxo natus erat, bene religione cluebat,
Unus primorum consistens nobiliorum,
Pollens magnarum dominatu divitiarum.
Imadusque Comes pater ejus, & Attyla mater.
Doctus divinis primævo tempore libris,
Fit Cappellanus Henrici Regis amatus.
Paderbornensem sub eodem tempore sedem
Suscipit invitus, magnâ Regis prece victus.
Attamen Ecclesia valdè bene presuit isti
Omnigenâ cura, tractus mercede fuerat;
Pro meritis sacris, quæ justis ferunt in astris.

L²

Com: